

„Téééda, dneska ti to sekne. Je z tebe fakt kost, Rino. Měli bysme na to vlítnout.“

Nevšímám si masité ruky, již se popadne za rozkrok. Ještě jsem nepotkala muže, který by se tak často dotýkal svého nádobička. Vedle něj vypadá i Homer Simpson jako učiněný gentleman.

„My dva na to nikdy ‚nevlítneme‘. Takže se na mě ani nedívej a *neříkej* mi Rino.“ Ray je jediný, kdo mi tak říká, a já tu přezdívkou zatraceně nesnáším. „A dej mi ty klíče.“

„Už jsem ti to řekl – vem si je.“

Zatnu zuby, strčím ruku pod ten jeho rozteklej zadek a zašmátrám po klíčích. Ray zabručí a začne se kroutit jak nechutnej slizoun, což taky je. Potom ale klíče nahmatám.

Vytáhnu je a vydám se ke dveřím.

„Co máš za problém?“ vysmívá se mi. „Nejsme příbuzný, takže o incestu nemůže bejt řeč.“

Zastavím se a věnuju třicet vteřin svého drahocenného času, abych na něj nevěřičně zírala. „Jsi můj nevlastní otec. Oženil ses s mojí matkou. A –“ polknu kyselou pachut’, „a spíš s mojí babičkou. Takže ne, nejde o to, jestli jsme příbuzní. Jde o to, že jsi ten nejnechutnější člověk na celý týhle planetě a patříš do vězení.“

Hnědé oči mu potemní. „Dávej si pozor na pus, slečinko, jinak jednoho dne přijdeš domů a dveře budou zamčený.“

Jen si pindej. „Platím třetinu nájmu,“ připomenu mu.

„Tak to bys možná měla platit víc.“

Otočí se k televizi. Dalšíh třicet drahocenných vteřin si představuju, jak ho mlátím do hlavy kabelkou. Jo, stálo to za to.

Babička sedí v kuchyni u stolu, kouří cigaretu a čte si nějaký časopis. „Vidělas to?“ vykřikne. „Kim Kardashianová se už zas svlíkla.“

„Budiž jí přáno.“ Popadnu ze židle kabát a zamířím ke dveřím.

Zjistila jsem, že je bezpečnější vycházet z domu zadním východem. Před úzkými domy v naší nijak bohaté čtvrti v téhle nijak bohaté části jižního Bostonu většinou posedávají pouliční flákači. Navíc auto vždycky parkuju za domem.

„Slyšela jsem, že Rachel Berkovichovou zbouchli,“ poznamená babi. „Měla se toho zbavit, ale asi je to proti jejich víře.“

Zatnu zuby a otočím se k babičce. Jako obvykle má na sobě otrhaný župan a chlupaté růžové bačkory, odbarvené vlasy má ale dokonale učesané a na obličejí má pečlivě nanesený make-up, přestože ven vychází jenom sporadicky.

„Je židovka, babi. Pochybuju, že by to bylo proti její víře, ale i kdyby ano, je to její věc.“

„Určitě chce stravenky navíc,“ zadumá babi a vyfoukne svým směrem velký oblak dýmu. Sakra. Doufám, že až dorazím do Hastingsu, nebudu smrdět jak popelník.

„Pochybuju, že to je jediný důvod, proč si Rachel to mimčo nechá.“ S jednou rukou na dveřích se netrpělivě ošiju. Čekám na příležitost, abych se s babi rozloučila.

„Tvoje máma s tebou chtěla na potrat.“

A tady to máme. „Tak jo, a dost,“ zamumlám si. „Jedu do Hastingsu. Do večera jsem zpátky.“

Zvedne hlavu od časopisu a sjede pohledem moji černou pletenou sukni, černé triko s krátkým rukávem a kulatým výstřihem a sedmicentimetrové podpatky.